यनिस्तथा। याराः को हे छ घो चे त्या च खरे सप्त भानि च।
पच पच दकारादौ रेवत्यादिक मे च च। प्रस्तुप्तो व ध्यते
येन, येनागक्यित यिन्तः। तस्य नाम्मस्वादिवर्णीयत्व
तिष्ठेचरस्य च। तस्माद्वालः सुभारच युवा छ द्वीस्तिः
क्रमात्। कि चिन्नसाभकरोवालः सुभारस्व द लाभदः।
सर्चे सिद्धः युवा धने छ द्वे हानिर्मृते चयः। यदि
नाम्मि भवेदणः संयुक्ताचर स्वच्चार्था स्वाद्धस्यादिमोवर्षः
दत्युक्तः बस्न्यामचे। तियिवार्ष्च भेदेन प्रत्ये कं चलमा दतः। नामवर्णादितो स्त्रेयं फलं पुंसां दिने दिने।
तिष्यादिभेचनवयात् फलं स्रेयं ग्रुभाग्रभम्। युव
तथे ग्रुभं पृष्णे च्यग्रमच स्वतित्ये। सन्त्रत्राप्येवमस्तंत्र

खात् गङ्क्रेण गुभागुभम्। ११ वालाहेरेय नामान्तराणि क्रमेण जन्यकमाभानिपण्डि इन्हिन्द्राणि पञ्चस्त्ररायन्ये जन्नानि तत्र च तिथि। स्थान्यान्ये स्वेताङ्कभेदायोकाः। ८१।८७।८३।८८।१०५।

हितीयमङ्गं ८८ चक्रात्मक खरोदये उन्नं तेषां ना-मोहेगः अङ्गार्क्ट ७३ए॰दर्शितः तलादौ एकाशीतिपदं ! सर्खितोभट्रचक्रम्—''अयातः संविवद्यामि चक्रं त्रे लो-कादीपनम्। विख्यातं सर्व्वतोभद्रं सदामत्ययकार-कम्। अर्ह्घगा दश विभ्यस्य तिर्व्य च खास्तवा दश। एकाशीतिपदं चक्रं जायते नाल संगयः । अकारादिः खराः कोडे जीयादी विदिधि क्रमात्। इंडिमार्गेण दःतव्याः घोड्यैय चतुभ्यं मस् । कत्तिकादीनि धिष्ण्यानि पृत्रीगादी लिखेततः। सप्त सप्त क्रमेखैव चलाविंगति-संख्या। अवकच्छा दिशि प्राच्यां मटपरता दिच्छो देयाः। नयभजखाय वार्ग्यां गगदचलायोत्तरकां खुः। व्यक्तयोष्ट्रपाद्यास्तु पूर्वादिकमतोव् धैः। राभयो तादभ-स्याप्या मेपाला दचमार्गतः । शेषेय कोव्रकेष्येयं नन्दा-दिति चिपञ्च कथ्। वाराणां सप्तकं हे ख्यं भी भाद्यं तित्तिः यिज्ञमात् । भौमादित्वौ त नन्दायां भद्रायां सोमसोम-नौ । जयायां देवप् उच्च इ रिक्तायां सृग् जं नि खेत् । प्रणीयाञ्च मनिः प्रोक्तो यहवेषं विकोकयेत्। मृत्यर्क-राइकेलाराः कूरा शेषाः गुभाय हाः। कूरयुक्ती बुवः क्रूरः चीयचन्द्रसयैव च। दत्येष सर्वतोभद्र-प्रसायः कथितोमया। यसिङ्गुचे स्थितः खेटलतो-वेधत्यं भवेत्। यहहिष्वभेगात् वामदिश्वासंसुखे। मुक्तं भोग्य तथाकाः नं विद्धं क्रूरयहेश भम्। ग्रुभा-गुभेषुं कार्योषु वर्जनीयं प्रयत्नतः। वक्रगे दिच्छा

दृष्टियों मा दृष्टिया गीघृगे। संसुखी मध्यचारे च जेदा-भीमादिपञ्चते । स्त्यं युक्ता यहाः घीषास्त्रथा चार्के दितीयगे। समास्तृ यीयगे जे या मन्दा भागी चतुर्घगे। वक्ताः .स्युः पञ्चषष्ठेऽके त्वतिवक्ता नगाएगे। नवमे दशमे भानी जायते सहजा गतिः। द्वादशै-कादगे स्त्रये जमने गीवतां पुनः। रविस्थितां गः कियावधेः संख्यात्रत्र कन्यते। न त रायनरः सर्गात् दितीयादिनिरूपणम्। र इते द गदा वक्री शीघृगी चन्द्रभास्तरौ । गतेरेकखभावत्वादेषां दृष्टि-लयं गटा। क्रूरा वका महाक्रराः भी न्या वका महाग्रुभाः। खुः सहजाः खभावस्थाः सीस्याः क्रूराय यीघृगाः। ऋचसिवगताः खेटा राधिसिवगता-स्तथा। एथराशेः फर्न दस्वैको त विपरीतगम्। घङकाः प्रवासीय घफाटस्यभाजास्तथा । एतत्त्रिकं तिकं विद्धं विद्धेः कपभदैः क्रमात्। घडळा रीट्रगे वेधे षणठाइसारे यहे। धफढाःपूर्व्वाषादायां धभजा भाद्र उत्तरे। बनी शसी खबी चैव लयी गनी परस्परम्। एकेन हि इयं विद्वं गुभागुभय इव्यधे। व्यवणादिस्तरहन्हे त्वे कविधात् ह्यो व्यधः। युग्मवणी मके वेधे अनुखारविसर्गधोः"। (अकारादियुग्मवणीत्मकवेध-वदनुखारविमर्गयोरेकविधादुभयवेधद्रत्यर्थः)। "कोणस्य-धिषण्ययीर्मध्ये अन्यादिपादगे यहे । खनारादिचतुष्को त वेधः पूर्वितियौ तथा। एकादिक रवेधेन फलं छंसां प्रजायते। उद्देगय भयं हानिव्याधिक्ट् त्युः क्रमेण च। क्व समोऽचरे हानिः खरे व्याधिभेयं तिथी। रागौ विद्वे महाविष्ठः पञ्चविद्वोन जीवित। एकवेधे भयं युद्धे युग्मवेधे धनचयः। तिवेधे त भवेद्गद्गी मृत्यु वेधे चतुर्पहैः"। (दिष्टितये उदाइरणम् 'भरण्यकार-ष्ट्रपमं नन्दां भट्रां तुलाञ्च तम् । विशांखां इरिमं वि-ध्येद्यह चाम्वेयसंस्थितः। उदाहरणानरम् ''य- युग्ममौस्यरं कन्यां रेफं स्वातीमुकारकम्। अञ्चिनी रोहिणोस्योऽभिजिङ्गमेवं परेष्पि) जात्या दुष्टफलाः क्र रास्तथा सौस्याः गुभवदाः । क्रूरयुक्ताः पुनः सौस्या-चीयाः क्रारफलप्रदाः। अर्कवेधे मनस्तापीट्रव्यहानिय भुष्ठते। रोगपीड़ाक्षरः मौरीराक्कनेत्र च विष्ठदौ । चन्द्रे मिन्नफल पुंगां रतिबाभय भागने। बुधनेधे भनेत् प्रजा जीवः सर्वे गुभपदः। खचे तस्ये वर्तं पूर्णं पादोनं मिल्मे यहे। छाईं समग्दहे मोत्तां पादं शह्यहे